dekongres i Sommer, Regeringskongressen eller „Kongressen for kvindelige Arbejder og Institutioner". Blandt Deltagerne fandtes der Afsendinge fra alle mulige Lande, selv fra Brasilien, Indien, Island o. s. v. Det store, med Faner smykkede Lokale var overfyldt, Formanden, *Jules Simon*, bød i veltalende Ord de fremmede velkommen og meddelte Kvindekongressens Formaal; den vilde beskæftige sig med Lovgivning og Opdragelse, menneskekjærlige Foranstaltninger, samt Sædelighedssagen. I alle disse Retninger nedlægges de første Spirer i Barnesjælen af en Kvinde, Moderen. Ikke desto mindre var alle Landes Lovgivning uretfærdig mod Kvinden. Det var at ønske og haabe, at de Udtalelser, her fremkom, ikke vilde blive uden Indflydelse paa dem, der gav Lovene. Taleren udtrykte sin Glæde over at indtage Formandspladsen ved en Kvindekongres og mindede om de Opofrelser og det Heltemod, Kvinderne i Paris havde vist under den sidste sørgelige Krig. (Stærkt Bifald).

Madame *de Morsier*, Kongressens Sekretær, en overordentlig tiltalende Personlighed, udmærket baade ved Skjønhed og Veltalenhed, holdt en glimrende Tale om Kvindens Opgave i vore Dage. Den bestaar i at hjælpe alle dem, der nedbøjes af Sorg, af Nød, af Uretfærdighed. Hun har i ældre Tider ikke unddraget sig dette Kald, og hun vil, efterhaanden som hendes Evner udvikles bedre, blive mere skikket til at gjøre Fyldest i saa Henseende. Alle Franskmænd havde i dette Aar en forøget Anledning til at føle Stolthed og Glæde, og Frankrigs Kvinder delte denne Stemning, men man burde ikke glemme, hvor meget der var tilbage at gjøre. Hvad der behøvedes, var større Retfærdighed i Lovene, mere Menneskekjærlighed i Hjærterne og mere Haab i Sjælene. Hun takkede Formanden, Jules Simon, hvis Navn bestandig vilde være knyttet til denne Kongres, hun takkede Regeringen, særlig Ministeren for de offentlige Arbejder, Yves Guyot, for al den Velvilje, der var bleven vist Kongressen, hun takkede hele det franske Fædreland, som sikkert alle de tilstedeværende Kvinder vilde beholde i taknemlig Erindring for denne Dags Skyld.

Om Aftenen havde Seinepræfekten stillet Flora-Pavillonen ved Louvre til Kongressens Raadighed, saa at Medlemmerne her havde Lejlighed til at stifte nærmere Bekjendtskab indbyrdes. I de følgende Dage blev mange og forskjelligartede Æm-